

Russian Federation]. 3. URL: https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwi7z_mNsK7UAhVkJ5oKHdoHAxoQFgghMAA&url=http%3A%2F%2Ffar.gov.ru%2Ffiles%2Flibrary%2F1429295038.src.pdf&usq=AFQjCNEwTy8OcXgBrS0f33h4WMxyurkDQg&sig2=TG8QI02PYaw42ZX0365drQ 4. Ivanov Yu. B., Malyshko Yu. M., Sienina A. O. *Ratsionalizatsiia orhanizatsiinykh protsedur nadannia administratyvnykh posluh subiektam maloho pidpriemnytstva* [Streamlined Organizational Procedures and Administrative Services to Small Businesses]. *Aktualni problemy ekonomiky*. 2016. Issue 10 (184). P. 138–148. 5. [Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/902-2015-n> 6. [Legal Act of Ukraine] (2007). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/877-16> 7. [Legal Act of Ukraine] (2014). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/76-19> "Osnovni pokaznyky kontrolno-perevirochnoi roboty za sichen - hruuden 2015 roku" [The main indicators of check-up work for January-December 2015]. sfs.gov.ua/data/material/000/105/156740/za_12_2015_narostayuchim.xls "Prezentatsiia «Natsionalnyi reiestr kontroliuichykh orhaniv»" 8. [Presentation "National Register of Control Bodies"]. <http://reestr.fru.org.ua/> 9. Perechen postanovleniy KМУ ob utverzhdenii kriteriyev otsenki stepeni riska" [List of Cabinet of Ministers resolutions approving criteria for risk assessment]. <https://buhgalter911.com/uk/news/news-80946.html>

Інформація про авторів

Іванова Ольга Юрїївна – кандидат економічних наук, доцент, старший науковий співробітник сектора макроекономічного аналізу та прогнозування відділу макроекономічної політики та регіонального розвитку Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку НАН України (пров. Інженерний, 1а, 2 пов., м. Харків, 61166, Україна) e-mail: ivanosha@mail.ru.

Малишко Юлія Михайлівна – кандидат економічних наук, викладач Харківського національного економічного університету ім. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, м. Харків, 61116, Україна; e-mail: malishkoyulia@gmail.com).

Інформація об авторах

Іванова Ольга Юрьевна – кандидат экономических наук, доцент, старший научный сотрудник сектора макроэкономического анализа и прогнозирования отдела макроэкономической политики и регионального развития, Научно-исследовательского центра индустриальных проблем развития НАН Украины (пер. Инженерный, 1а, 2 эт., г. Харьков, 61166, Украина; e-mail: ivanosha@mail.ru).

Малышко Юлия Михайловна – кандидат экономических наук, преподаватель Харьковского национального экономического университета им. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, г. Харьков, 61116, Украина; malishkoyulia@gmail.com).

Information about the authors

O. Ivanova – Ph.D. (Economics), Associate Professor, Senior Researcher of Sector of Macroeconomic Analysis and Forecasting of Department of Macroeconomic Policy and Regional Development, Research Centre for Industrial Problems of Development of NAS of Ukraine (2 floor 1a Inzhenernyi Ln., Kharkiv, 61166, Ukraine; e-mail: ivanosha@mail.ru).

Yu. Malyshko – Ph.D. (Economics), Lecturer of Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9a Nauky Ave., Kharkiv, 61116, Ukraine; e-mail: malishkoyulia@gmail.com).

*Стаття надійшла до ред.
07.03.2017 р.*

JEL Classification: B41, B53

УДК 330.1+330.4

ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СУКУПНОГО (АГРЕГОВАНОГО) РИНКУ

Кім О. О.

Анотація. У статті порушено загальну проблему аналізу розподілу доходів із точки зору формування ефективного сукупного попиту. Висунуто теорему рівноваги агрегованого ринку, яка свідчить про залежність між розподілом доходів серед групами споживачів із різною схильністю до споживання та відносним розміром сукупного попиту порівняно з сукупними доходами. У результаті аналізу моделі агрегованого ринку доведено, що розподіл доходів на користь груп споживачів із більшою схильністю до споживання призводить до збільшення сукупного попиту. Розподіл доходів на користь груп споживачів із меншою схильністю до споживання призводить до зменшення сукупного попиту.

© Кім О. О., 2017

Ключові слова: розподіл доходів, ефективний попит, теорія загальної рівноваги агрегованого ринку, теорема рівноваги агрегованого ринку, схильність до споживання, модель агрегованого ринку.

ОСНОВЫ ИССЛЕДОВАНИЯ СОВОКУПНОГО (АГРЕГИРОВАННОГО) РЫНКА

Ким А. А.

Аннотация. В статье поставлена актуальная проблема анализа распределения доходов с точки зрения формирования эффективного совокупного спроса. Выдвинута теорема равновесия агрегированного рынка, которая свидетельствует о зависимости между распределением доходов среди групп потребителей с разной склонностью к потреблению и относительной величиной совокупного спроса сравнительно с совокупными доходами. В результате анализа модели агрегированного рынка доказано, что распределение доходов в пользу групп потребителей с большей склонностью к потреблению приводит к увеличению совокупного спроса. Распределение доходов в пользу групп потребителей с меньшей склонностью к потреблению приводит к уменьшению совокупного спроса.

Ключевые слова: распределение доходов, эффективный спрос, теория общего равновесия агрегированного рынка, теорема равновесия агрегированного рынка, склонность к потреблению, модель агрегированного рынка.

THE BASIS OF AGGREGATE MARKET RESEARCH

O. Kim

Abstract. The article touches upon the actual problem of analyzing income distribution in terms of formation of effective aggregate demand. There advanced a theorem of aggregated market equilibrium, which shows the relationship between distribution of income among consumer groups with different propensity to consume and relative value of aggregate demand in comparison with aggregate income. As a result of the analysis of the aggregate market model, it is proved that distribution of income in favor of consumer groups with a greater propensity to consume leads to an increase in aggregate demand. Distribution of income in favor of groups of consumers with a lower propensity to consume leads to a reduction in aggregate demand.

Keywords: income distribution, effective demand, theory of general equilibrium of aggregate market, theorem of aggregate market equilibrium, propensity to consume, aggregated market model.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими завданнями: Вивчаючи економічні науки, особливо економічну теорію, створюється (можемо отримати) враження, що економісти розглядали людей окремо у двох зовсім окремих типах економічних ролей – у якості виробника (капіталіст, землевласник, менеджер, найманий працівник та інші варіанти) та у якості покупця (сноб, той що приєднується до більшості, особа, що приймає рішення, носій потреб та інші варіанти). Розглядаючи (При розгляді) окремо теорію (і) виробництва та торгівлі вдається, що нібито представники цих типів ніяк не пов'язані між собою, тож ринки, які вони репрезентують нібито також розірвані. Але між цими двома типами ринків та типами економічних ролей існує тісний зв'язок – насправді це одні й ті самі люди, які заробляють гроші на ринку ресурсів та витрачають їх на ринку споживчих товарів, тому ці два типи ринку пов'язані між собою не тільки з боку пропозиції споживчих товарів (формування якої аналізується дуже ретельно), але й з боку попиту на споживчі товари (відносно якого відомо не так багато). Формування попиту, звісно, аналізувалося в аспекті потреб, корисності, теорій цінності, але значно менше уваги приділялося значенню розподілу доходів у цьому питанні. Крім того, процес кругообігу на ринку передбачає взаємозв'язок між доходами, які формуються на ринку ресурсів, привласнюються домогосподарствами та потім витрачаються на придбання товарів на ринку споживчих товарів. Але цей взаємозв'язок не аналізується, більшість економістів ігнорують той факт, що частина доходів не потрапляє на ринок споживчих товарів, а інша частина потрапляє, але не витрачається і залишаються у вигляді грошових залишків. Здебільшого проблеми економічних криз, циклічності, недостатнього попиту, перевиробництва мають основним чинником нерівновагу сукупного (агрегованого) ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій: Л. фон Мізес розрізняє (цілком доречно) попит на залишки грошей та попит на багатство і товари [1, с. 419], а в подальшому він зазначає, що більш швидке зростання цін у відношенні до заробітної платні несприятливим чином впливає на робітників та службовців – класи, які мають більшу схильність до споживання, а страта власників збільшує споживання непропорційно, збільшуючи заощадження (це твердження може бути інтерпретоване наступним чином, більш ймовірним та безумовним: низькі доходи вимушують обмежувати витрати відповідних верств населення, а високі доходи призводять до збільшення заощаджень та залишків грошей) [1, с. 511]. Але у вказаному розділі автор приділяє більше уваги

аналізу інфляційної політики та не робить логічний висновок, щодо деградації споживання внаслідок несприятливої структури доходів.

П. Кругман у власній статті (2014) зазначив, що найбільш серйозною проблемою, яка стоїть перед світовою економікою, або принаймні перед відносно багатими країнами (далі він наводить у прикладі США та Європу – вочевидь країни Європейського союзу), є недостатній попит: люди не витрачають у достатній мірі для використання наявного виробничого потенціалу [2, с. 15].

Схожих висновків дійшов і Р. Солоу – він висуває питання щодо тривалого застою та аргументує цю проблему свідченням про те, що останніми роками лише економічний бум, пов'язаний із інтернет-компаніями та житлом були здатні забезпечити добробут, але це не триває довго [3, с. 15].

Нерівність у якості найважливішої проблеми бачить Дж. Стігліц – він стверджує, що є можливість одночасно забезпечити більш високе зростання, стабільність та меншу нерівність в умовах лібералізму та сильнішої конкуренції ринку [4, с. 18]. Проф. Стігліц характеризує залежність між нерівністю у розподілі доходів та ефективним попитом, за його словами, безробітні приєднуються до загальної маси бідних та ще більше посилюють загальний депресивний стан. Він також стверджує, що багаті зберігають 75-85 % власних доходів, у той час, як бідніші верстви населення витрачають майже увесь власний дохід [5, с. 147, 151]. Раніше цю ідею обґрунтував проф. Маршалл, використовуючи положення Д. Бернуллі [6, с. 582-585]. У іншій книзі проф. Стігліц також відкриває таємницю вищезазначеної байдужості до проблеми розподілу доходів, процитувавши Р. Лукаса, який був проти вивчення та аналізу проблеми розподілу доходів економістами, а також вважав це питання соціально-політичним [7, с. 8].

Також є доречним зосередитись на формулюванні Дж. М. Кейнса щодо ефективного попиту: «Якщо для даної величини N (зайнятість) очікувана виручка більше, ніж сукупна ціна пропозиції, тобто, якщо D більше, ніж Z , то підприємці прагнуть збільшити зайнятість понад N ... до такої величини N , при якій Z дорівнюватиме D . Таким чином, рівень зайнятості визначається точкою перетину функцій сукупного попиту і сукупної пропозиції. Саме в цій точці очікуваний підприємцями прибуток буде найбільшим. Величину D в тій точці кривої функції сукупного попиту, де вона перетинається з функцією сукупної пропозиції, назвемо ефективним попитом» (перекладено автором) [8, с. 240-241]. В цьому визначенні є одне не зовсім зрозуміле місце, а саме – припущення «якщо D більше Z », що означає очікування підприємців отримати більше грошей, ніж за усі товари та послуги, що продані в межах економіки. Власне, схожа ситуація створюється на фінансовому ринку у стані економічного «буму» (коли роздувається фінансовий «пузир»).

Формулювання мети статті: Консервативний підхід до проблеми ефективності та розподілу доходів (часто використовують також термін соціальна справедливість, але я наголошую, що в цьому дослідженні йдеться лише про розподіл доходів – економічна частина складного та суперечливого явища «справедливість») полягає в тому, що проблеми економічної ефективності, виробництва та створення доходів відділяються від проблеми розподілу доходів, розриваючи цілісний ланцюжок функціонування ринку і аналізують окремо створення продуктів та послуг, та окремо їх продаж на ринку кінцевої продукції. В економічній науці детально та скрупульозно опрацьовані теоретичні, методологічні основи та практичний аналіз виробництва та продажів продукції, які нібито пов'язані одне з іншим лише через логістичний ланцюжок (логістика також аналізується дуже ретельно), але розподіл доходів якимось чином зникає в ортодоксальній теорії та австрійській традиції. Замість питання про розподіл доходів існує класова теорія: клас капіталістів отримує процент, клас підприємців – підприємницький дохід, клас робітників (працівників за наймом) – заробітну плату (найбільш досконально цю теорію обґрунтував проф. Мізес. Він вважав, що доходи створюються автоматично через механізм ринкових цін, який відбиває більш нагальну потребу, яка перетворюється у більшу цінність [1]). Але ця теорія не звертає уваги на те, що деякі робочі за одну й ту саму роботу на одному підприємстві отримують різну заробітну плату, деякі підприємці отримують збитки за ту саму продукцію, або послуги, за яку інші отримують прибуток (яскравий приклад наводиться у дослідженні колективу авторів під керівництвом проф. Ван Алстина [9]).

Більш цікавими для свого дослідження я вважаю наслідки диференціації доходів: взаємозв'язок формування доходів і міри їх розподілу та ефективний попит на споживчі товари і на інвестиційні товари, тобто грошовий зв'язок між ринком ресурсів та ринком споживчих товарів і послуг (в моделі також необхідно виділити ринок проміжної продукції, або, на початку дослідження, для більшої простоти моделі, додати його до ринку ресурсів).

Модель, яка зображує результати ітерацій на ринках ресурсів, споживчих товарів та послуг, а також проміжної продукції, я і називатиму надалі сукупним (або агрегованим) ринком.

Загальна рівновага агрегованого ринку – це стан, у якому рівновага спостерігатиметься водночас у межах усіх трьох складових агрегованого ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Рівновага на агрегованому ринку залежить від розподілу доходів, який наближається до ефективного серед бідніших і багатіших верств населення – неефективний розподіл доходів в умовах позитивної залежності схильності заощадження та попиту на грошові залишки призводить до зменшення сукупного попиту та тривалої кризи. Під ефективним розподілом доходів

розуміється міра розподілу, яка забезпечує найбільше використання доходів, тобто відповідає критерію ефективного попиту за Кейнсом.

Припустимо (1), що на агрегованому ринку діють X домогосподарств. Власність на ресурси розподілена таким чином: існують домогосподарства із двома наборами ресурсів, які приносять відповідні доходи $a < b$, які належать групам домогосподарств X_1 та X_2 . Вочевидь, сукупні доходи обчислюються таким чином: $D = a \times X_1 + b \times X_2$. Припустимо також (2), що схильність до споживання для доходів рівня a дорівнюватиме c/a , а для рівня $b - d/b$ (відповідно $c -$ середній мінімальний рівень базових потреб групи домогосподарств X_1 , а $d -$ середній мінімальний рівень базових потреб групи X_2). Якщо попит є ефективним, за Кейнсом, то $Z = a \times X_1 + b \times X_2$, а рівень споживання на ринку споживчих товарів (D) дорівнюватиме (1):

$$\begin{cases} a \times X_1 + b \times X_2 \text{ якщо } c \geq a \text{ } b \leq d \\ a \times X_1 + b \times X_2 \text{ якщо } c < a \text{ } b < d \\ a \times X_1 + b \times X_2 \text{ якщо } c < a \text{ } b \leq d \\ a \times X_1 + b \times X_2 \text{ якщо } c \geq a \text{ } b < d \end{cases} \quad (1)$$

Очевидно, що ефективним розподілом доходів, згідно з теоремою, є розподіл за першим критерієм, тобто в умовах, якщо доходи дорівнюють середньому мініальному базовому рівню потреб. У трьох інших випадках сукупний попит буде меншим за потенціальний сукупний попит (та за сукупну пропозицію) на розмір (2):

$$(a - c) \times X_1 + (b - d) \times X_2. \quad (2)$$

Тоді алгебраїчне формулювання теореми матиме вигляд:

$$\begin{cases} C = \sum_{i=1}^n (m_i \times p_i) \rightarrow D; \\ p_i \rightarrow 1; \\ m_i \rightarrow \max, \end{cases} \quad (3)$$

де C – сукупний розмір споживання;
 n – кількість споживачів;
 m_i – дохід i -го споживача;
 p_i – схильність до споживання i -го споживача.

Припустимо, що доходи збільшилися за певної причини (наприклад, кредитної експансії – докладніше ця ситуація описана у проф. Мізеса [1, с. 515–517]) до $D_1 = a_1 \times X_1 + b_1 \times X_2 > a \times X_1 + b \times X_2$. У цьому випадку, як і було зазначено у вступній частині, вірною є нерівність $D > Z$. Протестуємо декілька варіантів розподілу доходів у цій моделі.

Розподіл доходів із невеликим розривом

У нормальному розподілі використаємо п'ять груп за доходами, вихідні дані моделі наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Вихідні дані моделі розподілу доходів із невеликим розривом

група	дохід	M	p	частота 1	частота 2	частота 3
1	10–20	15	1	5	15	4
2	20,01–30	25	0,95	10	10	6
3	30,01–40	35	0,7	12	7	7
4	40,01–50	45	0,6	10	6	10
5	50,01–60	55	0,4	5	4	15

Наведена модель у табл. 1 містить три набори частот (звісно, цими трьома варіантами можливі набори не обмежуються, але ці набори розкривають суть процесів на агрегованому ринку). Результати функціонування такого ринку показані на рис. 1:

Результати функціонування агрегованого ринку, які показані на рис. 1, свідчать про те, що концентрація доходів у п'ятій групі (з найвищими доходами) призводить до збільшення розриву між доходами та споживанням (483,5 дол. у першому наборі частот – 32,89 %, 326 дол. у другому наборі частот – 26,94 % та 756 дол. у третьому наборі частот – 43,7 %).

Розподіл доходів із великим розривом

Візьмемо ту ж саму модель, але збільшимо розрив у доходах і проаналізуємо наслідки.

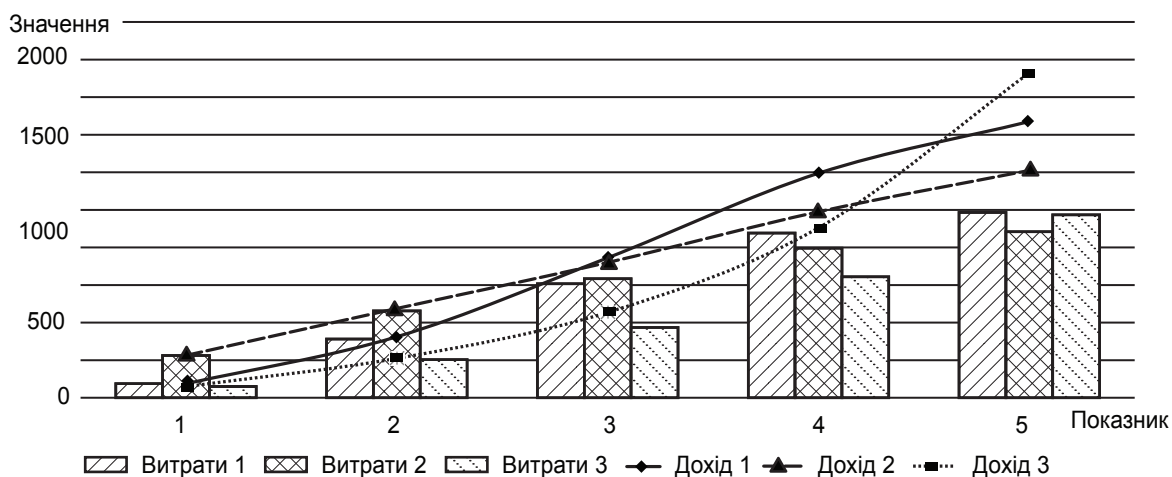

Рис. 1. Результати функціонування агрегованого ринку

Таблиця 2

Вихідні дані моделі розподілу доходів із великим розривом

група	дохід	M	p	частота 1	частота 2	частота 3
1	0–100	50	1	5	15	4
2	100,01–200	150	0,95	10	10	6
3	200,01–300	250	0,7	12	7	7
4	300,01–400	350	0,6	10	6	10
5	400,01–500	450	0,4	5	4	15

Як видно з даних табл. 2, цей «великий» розрив не є таким великим, яким він є у реальному житті, але загальна тенденція очевидна – із збільшенням частки доходів групи із меншою схильністю до споживання, розрив між доходами та споживанням збільшується. Результати зображені на рис. 2.

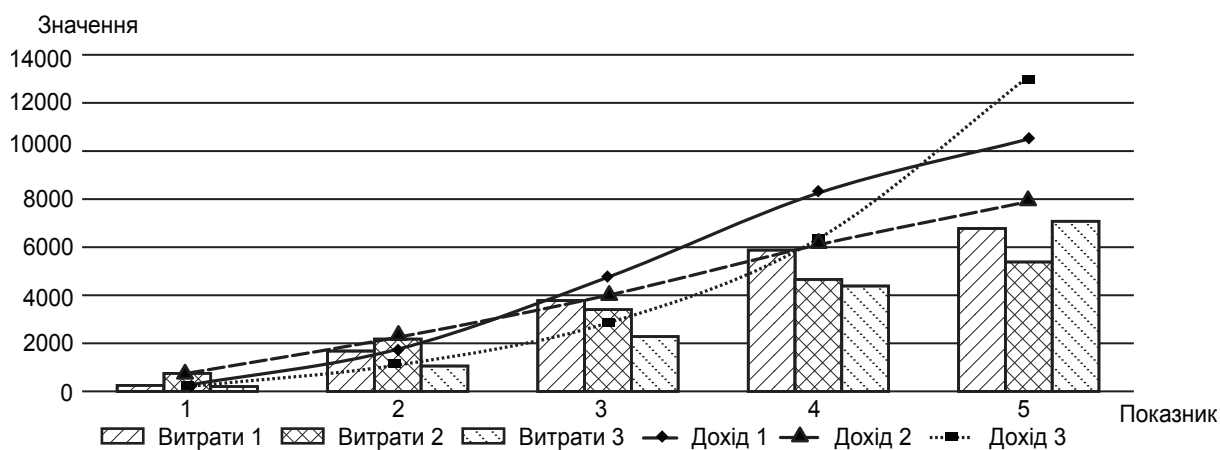

Рис. 2. Результати функціонування агрегованого ринку

Як показано на рис. 2, розрив між доходами та витратами збільшився: для першого набору частот це 3725 дол. (35,48 %), для другого – 2520 дол. (31,9 %), для третього – 6020 дол. (45,95 %). Таким чином, аналіз моделі агрегованого ринку свідчить про те, що збільшення розриву в доходах між споживачами із більшою схильністю до споживання (це найбідніші) та споживачами з меншою схильністю до споживання (це найбагатші, як було зазначено там же) призводить до зменшення відносного розміру сукупних витрат (щодо сукупних доходів).

Наслідки кредитної експансії та тимчасового буму

В результаті кредитної експансії сукупний дохід збільшиться, але нерівномірними темпами для різних категорій споживачів. Але збільшиться й розмір середнього мінімального рівня базових потреб. Таким чином, у результаті кредитної експансії можливі два наслідки: якщо більшими темпами збільшуються доходи споживачів із більшою схильністю до споживання, то це призведе до тимчасового наближення споживчих витрат до рівня доходів; якщо більшими темпами збільшаться доходи споживачів із меншою схильністю до споживання, то споживчі витрати можуть не наблизитись до рівня доходів або наблизитись меншими темпами.

Висновки дослідження і перспективи подальших розробок. Сформульовано визначення агрегованого ринку та загальної рівноваги агрегованого ринку. Визначено основну проблему аналізу агрегованого ринку – більше уваги дослідники приділяють саме питанням виробництва продуктів та формування загальної маси доходів, а набагато менше – питанням розподілу доходів та його подальшого впливу на формування сукупного попиту. Але покупці, які купують споживчі товари, є всі люди, які отримують дохід, тому людина, яка отримує менший дохід за власні потреби (вона не обов'язково є найбіднішою, її дохід є незадовільним), – це потенціал для розвитку ринку, тому формування попиту на ринку неможливо розглядати не враховуючи розподіл доходів. Подальше дослідження у цій сфері надасть можливість для вивчення причин кризових явищ в економіці та створить належне теоретичне обґрунтування для вирішення проблеми збільшення сукупного попиту в умовах закритого та відкритого ринку.

Література: 1. Мизес Л. Человеческая деятельность: трактат по экономической теории. Челябинск: Социум, 2005. 878 с.

2. Кругман П. Увеличение спроса. Непреодоленный кризис. *Финансы и развитие*. 2014. № 3 (51). С. 15. 3. Солоу Р. Длительный застой. Богатые страны не могут переключиться с нейтральной скорости. *Финансы и развитие*. 2014. № 3 (51). С. 16. 4. Стиглиц Дж. Неравенство. Экономика должна служить обществу. *Финансы и развитие*. 2014. № 3 (51). С. 18–19. 5. Стиглиц Дж. Цена неравенства. Чем расслоение общества грозит нашему будущему. М.: Эксмо, 2015. 512 с. 6. Маршалл А. Принципы политической экономии. М.: Директ-Медиа, 2012. 2127 с. 7. Стиглиц Дж. Великое разделение. Неравенство в обществе, или Что делать оставшимся 99 % населения? М.: Эксмо, 2015. 480 с. 8. Кейнс Дж. М. Избранные произведения. М.: Экономика, 1993. 543 с. 9. Van A. Marshall W., Parker G. G., Choudary S. P. Pipelines, Platforms and the New Rules of Strategy URL: <https://hbr.org/2016/04/pipelines-platforms-and-the-new-rules-of-strategy>.

References: 1. Mizes L. Chelovecheskaya deyatel'nost': traktat po ekonomicheskoy teorii. Chelyabinsk: Sotsium, 2005. 878 p.

2. Krugman P. *Uvelicheniye sprosa. Npreodolennyy krizis* [The Increase in Demand. Unresolved Crisis]. *Finansy i razvitiye*. 2014. No. 3 (51). P. 15. 3. Solou R. *Dlitelnyy zastoy. Bogatyie strany ne mogut pereklyuchitsya s neytralnoy skorosti* [For a Long Period of Stagnation. Rich Countries Can Switch with a Neutral Speed]. *Finansy i razvitiye*. 2014. No. 3 (51). P. 16. 4. Stiglits Dzh. *Neravenstvo. Ekonomika dolzhna sluzhit obshchestvu* [Inequality. The Economy Should Serve Society]. *Finansy i razvitiye*. 2014. No. 3 (51). P. 18–19. 5. Stiglits Dzh. *Tsena neravenstva. Chem rassloeniye obshchestva grozit nashemu budushchemu*. M.: Eksmo, 2015. 512 p. 6. Marshall A. *Printsipy politicheskoy ekonomii*. M.: Direkt-Media, 2012. 2127 p. 7. Stiglits Dzh. *Velikoye razdeleniye. Neravenstvo v obshchestve, ili Chto delat ostavshimsya 99 % naseleniya?* M.: Eksmo, 2015. 480 p. 8. Keynes Dzh. M. *Izbrannyye proizvedeniya*. M.: Ekonomika, 1993. 543 p. 9. Van A. Marshall W., Parker G. G., Choudary S. P. Pipelines, Platforms and the New Rules of Strategy URL: <https://hbr.org/2016/04/pipelines-platforms-and-the-new-rules-of-strategy>.

Інформація про автора

Кім Олексій Олексійович – кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки та менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (просп. Науки, 9а, м. Харків, 61116, Україна; e-mail: oleksii.kim@m.hneu.edu.ua).

Информация об авторе

Ким Алексей Алексеевич – кандидат экономических наук, доцент кафедры международной экономики и менеджмента внешнеэкономической деятельности Харьковского национального экономического университета имени Семена Кузнеця (просп. Науки, 9а, г. Харьков, 61116, Украина; e-mail: oleksii.kim@m.hneu.edu.ua).

Information about the author

O. Kim – PhD, Associated Professor, Department of International Economics and Management of Foreign Economic Activity of Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9a Nauky Ave., Kharkiv, 61116, Ukraine; e-mail: oleksii.kim@m.hneu.edu.ua).

Стаття надійшла до ред.
10.03.2017 р.